

Sveta Trojica C

*Stiska rodi potrpljenje, potrpljenje preizkušnost, preizkušnost upanje. Upanje pa ne osramotí.
(Rim 5,3-5)*

Prvo berilo

Pregovori 8,22-31

To govori Božja Modrost: "Gospod me je imel v začetku svojih poti, pred svojimi pradavnimi deli. Bila sem zasnovana od vekomaj, od začetka, preden je bila zemlja. Bila sem spočeta, ko še ni bilo pravodovja, ko še ni bilo zbiralnikov, polnih vodá. Preden so bile utrjene gore, pred hribi sem bila spočeta, ko še ni narédil zemlje in pokrajin, ne prvin vesoljnega sveta. Ko je pripravljaj nebo, sem bila tam, ko je zarisoval obzorje nad pravodovjem, ko je zgoraj kopičil oblake in utrjeval zbiralnike pravodovja, ko je postavljaj morju njegovo mejo, da vode ne prestopijo njegovega obrežja, ko je zarisoval temelje zemlje, sem kot njegova ljubljenska bila ob njem, se veselila dan za dnem, se ves čas igrala pred njim. Igrala sem se na njegovem zemeljskem krogu in moje veselje je bilo pri človeških otrocih."

Drugo berilo

Rimljanom 5,1-5

Bratje in sestre, ker smo torej opravičeni iz vere, živímo v miru z Bogom po našem Gospodu Jezusu Kristusu, po katerem se nam je tudi po veri odprl dostop v to milost, v kateri stojimo in se ponašamo z upanjem na Božjo slavo. Pa ne samo to, ampak se celo ponašamo s stiskami, saj vemo, da stiska rodi potrpljenje, potrpljenje preizkušnost, preizkušnost upanje. Upanje pa ne osramotí, ker je Božja ljubezen izlita v naša srca po Svetem Duhu, ki nam je bil dan.

Evangelij

Janez 16,12-15

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: "Še veliko vam imam povedati, a zdaj tega ne morete nositi. Ko pa pride on, Duh resnice, vas bo uvedel v vso resnico, ker ne bo govóril sam od sebe, temveč bo povedal, kar bo

slišal, in oznanjal vam bo prihodnje reči. Poveličal me bo, ker bo iz mojega jemal in vam oznanjal. Vse, kar ima Oče, je moje, zato sem vam rekel: Iz mojega jemlje in vam bo oznanjal."

V razmislek

Na nedeljo po Binkoštih praznuje cerkev praznik Svete trojice. Za mnoge nerazumljiv praznik, za nekatere teološka špekulacija, spet za druge celo žalitev človeškega intelekta. Kako je lahko $1 = 3$ ali $3 = 1$?

$1 = 3$ ali $3 = 1$ – ta ideja nam daje slutiti, da gre pri tem prazniku za nekaj takšnega kot praznik skupnosti, skupnosti z Bogom, ampak predvsem skupnosti v Bogu samem. Kristjani verjamemo v enega Boga, ki je že v sebi skupnost, odnos, komunikacija, ljubezen. Bog, ki se stalno spreminja, je dinamičen in je v stalnem gibanju. On je Bog notranje razgibanosti, ta troedini Bog, ki je nasprotje vsej togosti, rigidnosti, nezlomljivosti in vsevednosti našega človeškega razmišljanja in naših dogem. Ljudje smo vključeni v ta odnos in skupnost ljubezni, ki je Bog. To ponudbo odnosa lahko razumemo kot Božji dar, da ostanemo notranje gibljivi, da zaznavamo spremembe in protislovja v nas, da čutimo, da si dovolimo raznolikosti v nas samih.

Bilo je veliko pravih poizkusov obrazložitve, vendar so bili kljub temu vedno samo delni. Mogoče mora biti za praznik Svete trojice to vprašanje postavljeno, da nanj ne bi dali dokončnega odgovora, da bi ostala nedoumljivost Boga zagotovljena. Mogoče je smisel takšnih notranjih resnic, ki presegajo naše človeške predstave, želja po odprtosti našega bivanja – da Boga ni mogoče razumeti, kategorizirati in definirati (= omejiti) z našimi omejenimi človeškimi možnostmi razumevanja. Morda smo ravno na ta praznični dan povabljeni, da izostrimo tiste čute, ki nam omogočajo, da spoznamo Boga kot nekoga povsem drugega v našem življenju? Mogoče bi morali naš razum, na katerega se predvsem sklicuje in na katerem je osnovan naš zahodni svet, v oziru na resničnost, ki presega našo omejeno človeško percepcijo, utišati, ker je naš um enostranski in vedno v nevarnosti, da bi hotel podrediti Boga?

Mnogi veliki cerkveni možje preteklosti so razumeli to skrivnost na podoben način – oni bi svetovali, da ne govorimo o Bogu, temveč da o njem in pred njim molčimo.

Nikakor ni naključje, da nedelja troedinosti sledi trem velikim praznikom cerkvenega leta (Božič, Velika noč, Binkošti). To so namreč tisti prazniki, katerih vsebina je vsakič dimenzija troedinega Boga:

Za Božič slavimo Boga, ki se obrača k nam kot oče in mati, da bi nam omogočil odrešenje. Za Veliko noč slavimo Boga, ki vstane od mrtvih v svojem sinu in s tem za nas vse za vedno premaga minljivost in smrt. Za Binkošti slavimo Boga, ki je povsod po svetu deluje kot Sveti duh.

Na dan troedinosti smo povabljeni, da v globokem spoštovanju vztrajamo pred tistim Bogom, ki je na tako čudovit in raznovrsten način del našega sveta – v naše odrešenje.